

ועדה לפי סעיף 47 (א) לפקודת רופאי השיניים [נוסח חדש] התשל"ט - 1979

5 באוגוסט 2007

לכבוד
שר הבריאות

כב' השר,

בענין :

ד"ר בועז לב
משנה למנהל הכללי של משרד הבריאות
באמצעות בא-כחו עוה"ד ישי אילן
לשכת היועצת המשפטית,
משרד התובע הראשי משרד הבריאות, ירושלים

הקובל

-נגד-

רופא השיניים ד"ר שרגא רוזנברג
מס' רשיון לריפוי שיניים
באמצעות בא-כחו עוה"ד יאיר גולן,
ירושלים

הנקבלת

1. בתאריך 2 במאי 2006, הגיש הד"ר בועז לב, המשנה למנהל הכללי של משרד הבריאות, לשר הבריאות, קובלנה נגד רופא השיניים הד"ר שרגא רוזנברג בעל רשיון מס' (להלן "הנקבל"), על כי הורשע בעבירה פלילית שלא לפי פקודת רופאי השיניים [נוסח חדש] התשל"ט-1979, (להלן "הפקודה"), כאמור בסעיף 45(5) לפקודה;

2. הרשעת הנקבל היתה בבית המשפט המחוזי בירושלים, ביום 24.1.2006, בתיק פח, 832/05, בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה, על פי הוראות הסעיף 329(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977; על הנקבל הוטלו העונשים הבאים: חמש שנות מאסר; עשרה חודשי מאסר על תנאי לתקופה של שלוש שנים, והתנאי הוא שהנקבל לא יעבור עבירה מסוג פשע; וכן תשלום פיצוי כספי לשלשת הצעירים שתקפו את הנקבל ואשר נפגעו ביריות שירה הנקבל; בסכום כולל של 250,000 ₪; על גזר הדין הנזכר, ערערו בפני בית המשפט העליון, הן הנקבל והן המדינה; שני הערעורים נדחו ביום 1.1.2007;

3. על הנקבל ועל הארוע שבשלו הורשע, נאמר בפסק הדין של ביהמ"ש העליון, בערעור הנזכר - (במובאה הבאה מכונה הנקבל "המערער") -

" המערער, רופא שיניים במקצועו, נשוי ואב לחמישה ילדים, ללא עבר פלילי, נקלע בשעת לילה מאוחרת, בחודש מאי 2005, לאירועים שבסופם מצא עצמו מאחורי סורג ובריח. הוא יצא מביתו מתוך כוונה להגיע לביתו של חבר שם לנו אביו ובנו. אותה שעה היה המערער בגילופין, לאחר שלגם משקאות אלכוהוליים בשמחה שהתקיימה בביתו. בדרכו לבית החבר נתקל המערער בשלושה צעירים... מהעובדות עליהן הסכימו בעלי הדין עולה, כי גם אחד או שניים משלושת הצעירים היו שתויים, וסמוך למפגשם עם המערער הם התנהגו בצורה פרועה ואלימה, שכללה צעקות רמות ועבירות כנגד הרכוש.

שלושת הצעירים פנו אל המערער, ובעקבות כך פרץ ויכוח שהתדרדר לאירוע אלים ביותר. השלושה תקפו את המערער, דחפו אותו, תפסו את ראשו באחיזת חניקה, הכו בו ובעטו בגבו, כאן המקום להוסיף, כי המערער סבל מכאבים בגבו כתוצאה מניתוח שעבר. עקב המצב אליו

נקלע, שלף המערער אקדח בו החזיק מכח היותו מתנדב של המשמר האזרחי, דרך אותו וירה שלושה כדורים לעבר פלג גופם העליון של התוקפים. כתוצאה מכך חדר קליע לאוזנו השמאלית של [REDACTED] וקליע זה הוצא בהמשך מאזור הכתף השמאלית, יהונתן נפצע בקליע שחדר לחזהו וגרם לפגיעה בריאה ושבר הסקופלה הימנית, הקליע השלישי פגע באטלן, וחדר לראשו דרך עינו הימנית.

המערער הודה בעובדות האמורות, ובעקבות כך הורשע בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה.... בהמשך הוא נדון לחמש שנות מאסר, עשרה חודשים מאסר על תנאי, והוא חויב בהסכמתו לפצות את אטלן בסכום של 150 אלף ש"ח, ואת יהונתן ויגאל בסכום של 50 אלף ש"ח כל אחד.....";

4. שר הבריאות מינה אותנו, על פי הפקודה, להיות ועדה שתדון בקובלנת הקובל;

הועדה קיימה שתי ישיבות, לישיבה הראשונה, מיום 14 למרץ 2007, לא הופיע הנקבל, משום שלא הובא מבית הסוהר, בו הוא כלוא; הישיבה השניה מיום 30 ביולי 2007, התקיימה בנוכחות הנקבל ובא-כחו עוה"ד יאיר גולן;

5. בישיבה מיום 30.7.2007, הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון, לפיו הנקבל יודה בכתב הקובלנה, בעובדות ובאישומים שבה, ואילו בא-כח הקובל יעתור להמלצה משמעתית של שמונה עשר חודשי תליית הרשיון; הסדר הטיעון כולל תנאי כי מועד תחילת מרוץ תקופת התליית הרשיון, ייקבע על ידי הועדה;

6. שני הצדדים אישרו לועדה כי הם מודעים לכך שהועדה, ואף שר הבריאות, אינם קשורים להסדר הטיעון הנזכר;

7. בהמשך, הודה בא-כח הנקבל, בשם הנקבל, בעובדות ובאישומים שבכתב הקובלנה, ולאחר שהועדה קבעה כי עם הודאת הנקבל הוכחו העובדות המהוות עילה להפעלת הסמכויות המשמעתיות של שר הבריאות - פנו הצדדים לועדה במגמה לשכנעה לאמץ את הסדר הטיעון שהושג ביניהם;

במסגרת ראיות לאמצעי המשמעת, הציג בא-כח הנקבל אישור מיום 23.7.2007, מהעמותה "חזון ישעיה", בדבר התנדבות הנקבל למתן שירותי טיפולי שיניים במסגרת העמותה; כמו כן הוגש מטעם הנקבל אישור מיום 16.6.2007, של הגב' שרה אלפרט המנהלת הקלינית של "השירותים למשפחה יהודית" בדבר "הדאגות הפסיכולוגיות בהקשר להעדרו של הנקבל מביתו ומשפחתו";

8. עמדת בא-כח הקובל באשר להסדר הטיעון -

(א) בגזר הדין של בית המשפט המחוזי אשר הטיל על הנקבל את העונש, אותו הוא מרצה עתה, לא אוזכרה העובדה שהנקבל עוד יועמד לדין משמעתי על פי הפקודה, ואין רמז באותו גזר דין להקלה שניתנה לנקבל בעונש שהושת עליו, בשל דיון שהיה צפוי להערך על פי הפקודה; - המשמעות מכך היא כי הנקבל לא "זכה" לכל הקלה שהיא בענישה בשל הדיון הנוכחי בפני ועדה זאת, ויש להביא פרט זה לזכות הנקבל, בשיקולי ההתייחסות להסדר הטיעון;

(ב) הערכה משמעטית של עוצמת תגובת הנקבל כלפי שלשת תוקפיו, מצביעה על שיקול דעת לקוי של פזיזות ואובדן הרוגע הדרוש למלא תפקיד של רופא, דווקא ברגעי לחץ; הערכה כזאת מצדיקה תגובה משמעטית ברמה של תליית הרשיון לתקופה, הן בהבט של הרתעת הנקבל כיחיד, מהתנהגות אלימה מעבר למידה הנדרשת, והן בהבט של הרתעת עמיתים - במובן של הרתעת הרבים;

(ג) בשיקול אם לאמץ את הסדר הטיעון שהושג, ראוי להתרשם מ"מידותיו הטובות" של הנקבל כפי שפורטו ברישא לסעיף 8 בגזר הדין של בית המשפט המחוזי;

התגובה המשמעתית של התליית הרשיון של הנקבל, על פי הסדר הטיעון, מהווה איזון מדוד בין פרץ התלהמות הנקבל וחוסר שליטתו העצמית בעת הארוע, ובין הנסיבות המקלות ותכונותיו חיוביות של הנקבל כפי שהועלו בגזר הדין ובטיעוד שהוגש -

הועדה מתבקשת, איפוא, כי המלצתה לשר הבריאות תהא - לאמץ את הסדר הטיעון שהוגש בין הצדדים, בכך שהשר יפעיל את סמכותו ויתלה את רשיונו של הנקבל לשמונה עשר חודשים, וכן מתבקשת הועדה לקבוע בהמלצתה את המועד לתחילת מרוץ תקופת ההתליה;

עמדת בא-כח הנקבל באשר להסדר הטיעון

(א) התנהגות הנקבל בארוע בבית שמש בלילה שבין ה-15 לאפריל ל-16 באפריל 2005, הוגדרה על ידי שרות המבחן כ"תקלה", ואכן אין היא מעידה על אופיו הטוב של הנקבל ועל כושרו להיות רופא;

(ב) הנקבל לא בחר להיות מעורב בארוע הנזכר, והוא נגרר אליו בשל הפחד והחרדה שאחזו בו נוכח התקיפה שתקפו אותו, וכן בשל השתיה ששתה בשמחה שהשתף בה באותו ערב; כשל ההתנהגות של הנקבל לא נובע מפגם ערכי במוסריותו, לא נבע מבצע כסף ולא בשל מניעים עברייניים אחרים, ויש לראותו כחריגה מהתגובה הסבירה לסיטואציה שהתפתחה;

(ג) הנקבל מנהל אורח חיים דתי, הוא מקובל בחברה, תורם לקהילה, ורואה במקצוע הרפואה כשליחות חברתית בחייו; הנקבל מעוניין לתקן את הטעות שטעה במסגרת פעילות מקצועית של עזרה לנזקקים לטיפולו;

(ד) הנקבל מלא אחרי הוראות גזר הדין באשר לתשלום כספים לבריונים שתקפו אותו, והסכום שנקבע בסך 250,000 ₪ הועבר כבר על פי קביעת ביהמ"ש;

כל הנימוקים הנזכרים, וכן מצוקת משפחת הנקבל הסובלת בשל מאסרו, מצדיקים את אימוץ הסדר הטיעון בדבר התליית רשיונו של הנקבל לשמונה עשר חודשים -

וכן מצדיקים נמוקים אלה, את בקשתו המיוחדת של הנקבל כי תקופת התליה הרשיון תהא חופפת לתקופת המאסר;

עמדת הועדה, דיון והמלצה

9

(א) הועדה מאמצת את עמדת בית המשפט העליון בגזר הדין בערעור באשר לנקבל ובאשר להערכת התנהגותו: (במובאה הבאה מכונה הנקבל "המערער") -

"...המערער רחוק מדמות העבריין המצוי הבא בשעריהם של בתי המשפט. נהפוך הוא, מדובר באיש משפחה שבהתנהגותו לא נמצא עד כה דופי, וגם לקהילה בה הוא חי תרם רבות....(אולם) גם אם היה המערער קורבן לאלימות אותה לא צפה, היתה תגובתו, בסופו של יום, קשה ביותר, וחרגה באופן קיצוני מהסביר...";

(ב) עובדה היא כי על "החריגה בתגובה" נענש הנקבל כמפורט לעיל בגזר הדין; דעתנו היא, כי יש בענישה הנזכרת משום מידה מספקת של "הרתעת היחיד", ואנו מעריכים שהנקבל לא יחזור על התנהגות פזיזה ונמהרת, פעם נוספת;

(ג) אנו מוצאים כי ההצעה לתגובה המשמעתית של התליית הרשיון הנקבל לשמונה עשר חודש, על פי הסדר הטיעון, הינה תגובה הולמת ומאוזנת, נוכח מיכלול פרטי ההתרחשות של הארוע בו היה הנקבל מעורב, נוכח העדר שיקול דעת מייצב בתגובתו להתנכלות בו ונוכח כשל עמידתו בתנאי הלחץ שיצרו בריונים כלפיו;

יחד עם זאת, המידע שנמסר לוועדה באשר לאופיו ללא דופי של הנקבל ומעורבותו החיובית בקהילה, באשר לחרטתו הכנה והכרה בשגיאתו, וכן באשר לקשיי משפחתו בשל מאסרו, מנתב את הוועדה להמליץ בפניך שר הבריאות, באשר להסדר הטיעון שהושג בין הצדדים -

כי תפעיל את הסמכויות המסורות לך ותורה על התליית רשיונו של הד"ר שרגא רוזנברג לתקופה של שמונה עשר חודשים, מתאריך המלצתנו זאת, או לתקופה שעד לשחרורו מבית הסהר בפועל - הקצרה מבין התקופות - כתגובה משמעתית הולמת על חסר זהירותו ושיקול דעתו המוטעה והנמהר בדרכי תגובתו כלפי תוקפיו, בלילה שבין ה-15 וה-16 לאפריל 2005 בבית שמש.

ניתן היום.....

 עו"ד יעקב לוי
 נציג היועץ המשפטי
 לממשלה

ד"ר אבנר זך
 נציג הסתדרות רופאי
 השיניים

ד"ר הלנה נטפוב
 יו"ר